

ประจำวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2551 แรม 4 ค่ำ เดือน 7

★ **สัปดาห์ 1**

สัปดาห์ 1

มฟล.สร้างมือ

แชมป์รถอัจฉริยะ: ระเบิดกับซากิ

ในการแข่งขันการสร้างรถอัจฉริยะชิงแชมป์แห่งประเทศไทย ☆อ่านต่อหน้า 11

ครั้งที่ 2 (Thailand Intelligent Vehicle Challenge 2008) ที่จัดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ โดยสมาคมวิชาการหุ่นยนต์ไทย ร่วมกับภาควิชาเมคาทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ภายใต้การสนับสนุนจากบริษัทซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นการแข่งขันพัฒนารถไร้คนขับ ให้วิ่งไปบนเส้นทางที่กำหนดให้ได้ระยะทางไกลที่สุดและเร็วที่สุด เพื่อพัฒนาต้นแบบของรถอัจฉริยะ ที่สามารถช่วยให้ลดการเกิดอุบัติเหตุจากปัจจัยต่างๆ ทั้งความประมาท และเหนื่อยล้าจากการขับรถเป็นเวลานาน รวมถึงความมั่นใจเนื่องจากการติดตั้งเครื่องตรวจจับอัลตราซาวด์ที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ความสามารถในการขับชียานพาหนะลดลง

โดยผลการแข่งขันปรากฏว่าทีม Arrive จาก มฟล. สามารถคว้ารางวัลชนะเลิศมาครองได้สำเร็จ พร้อมรับเงินรางวัลกว่า 300,000 บาท ด้วยระยะทางรวม 2,331 เมตรเหนือคู่แข่งจากมหาวิทยาลัยชั้นนำอื่นๆ ที่ส่งทีมเข้าร่วมชิงชัยทั้งสิ้น 15 ทีม ซึ่งประกอบไปด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ม.สงขลานครินทร์, ม.ขอนแก่น, ม.เทคโนโลยีมหานคร, ม.มหิดล, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ม.ศรีปทุม, สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, ม.นครสวรรค์, ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, เทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร, ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เบื้องหลังความสำเร็จแบบเหนือความคาดหมายในครั้งนี้ จากทีมงานวิศวะไอที ลูกแม่ฟ้าหลวง ที่ประกอบไปด้วย อภิรัตน์ ประสิทธิ์, ปฎิวัติ แก้วรากมุก, สุเมธ นาวิรัตน์วิทยา และ กิตติวัฒน์ สวาสดีมิตร กันว่าพวกเขาได้พยายามกันมากเพียงใดกว่าจะได้มาซึ่งความภาคภูมิใจ

เริ่มที่ 2 ใน 4 ตัวแทนนักศึกษาในทีม อาร์มี อภิรัตน์ เปิดเผยว่า การแข่งขันการสร้างนวัตกรรมใหม่ถือเป็นเรื่องที่ดีสำหรับสังคม กล่าวคือจะมีสิ่งแปลกใหม่เกิดขึ้นและมีประโยชน์กับส่วนรวม เราไม่ได้คาดหวังว่าจะคว้าตำแหน่งชนะเลิศของรายการมาได้ คิดว่าการมีส่วนร่วมน่าจะทำได้ประสบการณ์ที่ดีแต่ผลที่ออกมากลับเกินที่คาดไว้ เพราะคู่แข่งจากสถาบันอื่นๆ ต่างมีทีมที่ดีและมีความพร้อมด้านงบประมาณ

สิ่งที่ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เราประสบความสำเร็จได้ก็คือความตั้งใจจริง ที่สำคัญเรามีนงบประมาณจำกัด ไม่สามารถซื้อวัสดุและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์บางอย่างได้ ทำให้เราต้องคิดให้เยอะว่าจะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างไรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เรียกได้ว่าส่วนประกอบของรถบางอย่างเราต้องประกอบเองทั้งหมด ข้อดีก็คือเราเข้าใจทุกชิ้นส่วนของรถ ดังนั้นเราสามารถประเมินได้ว่ารถจะมีศักยภาพและสมรรถนะแค่ไหนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นเราแก้ได้ทันที

ขณะเดียวกัน วัฒน์ กิตติวัฒน์ สวาสดีมิตร เพื่อนร่วมทีมกล่าวเพิ่มเติมว่า นี่คือความภูมิใจของพวกเราที่สามารถนำชื่อเสียงมาสู่มหาวิทยาลัย ซึ่ง มฟล. เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ต่างจังหวัด ดังนั้นเราจะพบปัญหามากมายในการสร้างรถอัจฉริยะขึ้นมา เนื่องจากเหตุผลหนึ่งที่ยังจำกัดแล้ว เรายังไม่สามารถหาวัสดุที่ใช้ประกอบรถได้ บางอย่างเราต้องสั่งซื้อทางอินเตอร์เน็ต โดยไม่รู้ว่าซื้อมาแล้วจะใช้ได้หรือไม่ อย่างตัวเซ็นเซอร์รถ เราไม่ได้ใช้ชนิดที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมเหมือนกันทีมคู่แข่ง เราช่วยกันใช้ภูมิปัญญาที่มีนำวัสดุที่หาได้มาประยุกต์ และผลที่ออกมาทำให้เราหายเหนื่อยทันทีภูมิใจมากครับ

ส่วนเรื่องเบื้องหลังความสำเร็จนั้นคือ อาจารย์และทีมงานผลิต อภิชาติพงษ์